

pålægge boden. Herved og ved de øvrige bestemmelser i § 64 har man søgt at skabe sikkerhed for, at den enkelte sag bliver dådømt på et fyldestgørende og sikkert grundlag, så at alle hensyn, der taler for og imod, bliver nøje belyst som ved en almindelig domsmandsret i land. De ændringer, som kapitlet undergik under folketingsbehandlingen, gik i det væsentlige ud på, at nævnet ikke skal bestå af tre medlemmer, som oprindeligt foreslået, men af fem, og at det altid — uanset hvilken mandskabskategori sømanden tilhører — skal sammensættes således, at der i nævnet er repræsentanter for såvel den oversom den underordnede besætning. Nu som før har den sømand, der er idømt en disciplinbod, adgang til, hvis han er utilfreds med afgørelsen eller sagens behandling iøvrigt, at klage til domstolene i land inden et år; på dette punkt betyder de i folketinget gennemførte ændringer blot, at man har udskudt konsulaterne som et led i de ved loven indsatte klageinstanser.

Loven træder i kraft *1. januar 1953*.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *handelsministeren* bl. a.:

„De i de gamle sølove indeholdte bestemmelser om mandskabsforhold blev i begyndelsen af 20'erne udskilt til særlige love, der benævntes sømandslove; også dette skete efter fælles-nordisk rådslagning.

De nye sømandslove var i det store og hele enslydende, og et nyt led var således føjet ind i den lange række af fælles-nordiske lovarbejder på civilrettens område.

Som det fremgår af den omdelte betænkning, rejstes i 1937 spørgsmålet om sømandslovens revision, også denne gang på skandinavisk grundlag. Den direkte anledning hertil var ønskeligheden af at få afklaret de nordiske landes stilling til spørgsmålet om tiltrædelse af nogle i 1926 og 1936 af de internationale arbejdskonferencer vedtagne udkast til internationale konventioner om søfolks retsstilling. Det fremgår af den om disse konventioner udarbejdede betænkning fra 1939, der er optrykt side 131 ff. i den nu foreliggende betænkning om revision af sømandsloven, at man fra skandinavisk side ikke kunne anbefale, at disse konventioner ratificeredes, men man mente at kunne anbefale, at en række af konventionernes bestemmelser blev indarbejdet i sømandslovene og sølovene.

I Norge blev disse ændringer gennemført ved en lov af 16. juni 1939, men i de andre nordiske lande strandede arbejdet på den anden verdenskrigs udbrud.